

MANZARA

Nasıl üzülmezsiniz? İktidar partisinin içtenliksiz olduğu tutum ve davranışlarıyla belirgin sözde demokrasi çıkışlarıyla birbiri peşinden gelen (yargıya, üniversitelere, silâhlı kuvvetlere) darbeleriyle siyaset, demokrasi, hukuk, bağımsızlık, yansızlık kavramlarının anlamları değişmeye, hattâ yitirmeye başladı. Yerel seçimler öncesinde kimi valilerle başlayıp şimdi de kimi valilerle süren hukuktan uzaklaşım siyasetle içiçe olma çabaları, devletin niteliklerini gölgeleyen boyutlara ulaşmıştır. Bunun en güncel örneği de iktidar basını ile çıkarıcı, işbirlikçi, şeriatçı ve tarikatçı iktidarcı basının Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu çalışmalarını yönlendirme, etkileme çabası ve iktidara güvenilerek yürütülen, kişilik ve onur gözetmeyen ağır baskılardır.

12 Eylül Anayasası'ndan kaynaklanan çarpıklıklar Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'nun yapısına dayanmakta, zayıf eğilimlilerle etkiye açık duranların kişiliğine bağlanmaktadır. 1961 Anayasası'nın 143.maddesiyle oluşturulan, Cumhuriyet Senatosu ile Millet Meclisi genel kurullarının da yüksek mahkemelerde yargıçlık yapmış ya da bunlara üye olma koşullarını taşıyanlar arasından üçer asıl, birer yedek seçtiği Yüksek Hakimler Kurulu 18 asıl, beş yedek üyeden kuruluyor, Başkanını da kendi içinden seçiyordu. Adalet Bakanı, Kurul toplantılarına katılıyor ama oylamaya katılamıyordu. 1971 Anayasa değişikliğiyle, parlamento kesiminden üye seçimi kaldırılarak Yargıtay ve Danıştay'ca seçilen onbir asıl, üç yedek üyeden oluşması, Adalet Bakanının da uygun gördüğü zamanlarda Kurul toplantılarına Başkanlık yapması öngörüldü. 1982 Anayasası'nın öngördüğü Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'nun nasıl oluşturulduğunu, zamanın Adalet Bakanı'na yakını bir avukat arkadaşımınla birlikte neler söyleyerek karşı çıktığımızı, sonra Bakanlıktan ayrılma yazısını nasıl birlikte yazdığımızı çok iyi anımsıyorum. Kurulun kaldırılmaması, yapısının bozulmaması, yargı bağımsızlığına gölge düşürülmemesi, hukuksal güvencenin sarsılmaması için zamanın Başbakanı Bülent ULUSU'ya 8 Aralık 1980'de rahmetli Necdet CALP aracılığıyla 'gönderdiğin uzun mektupla, zamanın Devlet Başkanı Kenan EVREN'e gönderdiğim aynı doğrultudaki 20 Mayıs 1981 ve 4 Ekim 1982 günlü mektuplarımı Hukukun Üstünlüğüne Saygı adlı kitaplarımda yayımladım (Bilgi Yayınevi 1990 ve 1996). Bu konudaki özene ve iyi niyeti günümüz çabalarına "vesayetçi hurafe" diye yaklaşanlar 1995'de "devleti iyi koruduğunuz için sizi kutluyorum" diyorlardı.

Gidiş kötüdür, sakıncalıdır, tehlikelidir. Bunu vurgulamak için Mustafa Kemal ATATÜRK'ün iki sözünü alacağım: "Bir devletin kuruluşunda Anayasa'nın koyduğu ilk koşul adaletin bağımsızlığı olduğuna ve ulusun özgür sayılması buna bağlı olduğunu göre, adalet gücü bağımsız olmayan bir ulusun devlet olarak varlığı kabul edilemez(1920)" Yasalar, cumhuriyetimizin dayanağı olacaktır(1922), Anayasa Mahkemesi'ne üye olmak başka, Yüce Divan sıfatıyla ceza mahkemesi olarak çalışacak Kurula başkan olmak başkadır. RTUK'e ve

öbür yüksek kurullara kimlerin nasıl üye seçildiği, rektörlerin nasıl atandığı, partizanlık ve kadrolaşmanın ne düzeyde bulunduğu açıkken siyasal bağımlılığa düşürme yakınmaları dâva konuları olmuşken kurumları bozacak, güveni sarsacak durumlara uzak kalıp yargı yargıya bırakılmalıdır. Devlete, rejime, devlet kurucusuna, devletin niteliklerine karşı olanların yandaşlıkla, yaranma çabasıyla yandaşmaları sonucu "Gelen gideni aratır" sözünü anımsatan durumlar yaşanmaktadır. İktidarı hukuktan üstün ve güçlü görenlerin yanlıgıları kötülüklerin kaynağı, yakınmaların nedenidir. Yanlış dokunulmazlık uygulamalarının getirdiği sonuçlar herkesi düşündürmeli, devletin onuru her şeyden üstün tutulmalıdır. Anayasa değişikliğinde Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'nun yapısı ile siyasal vesayet öncelikle düşünölmeli, 2461 no.lu Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Yasası'nda buna koşut düzenlemeler yapılmalıdır. Hukukla ve yargıyla oynamak, adaletsizliğin en büyük belirtisi, insanlığa karşı suçların en ağıridir. İktidarın Bakanlık üzerinden dayatmaları, Bakanın ve Müsteşarın Kurulun toplanıp çalışmalarını sürdürerek karar almasını engellemeleri önlenmelidir. İktidar için yargıyla, eğitimle oynamak kıyımdır ve yıkımdır.